

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie Wydział V Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Andrzej Znak**

Protokolant: st.sekr.sądowy Edyta Kubicka

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2015 roku w Częstochowie na rozprawie

sprawy z powództwa G. S. i D. Ś.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o zapłatę

na skutek sprzeciwu pozwanej od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym, co do całości roszczenia

1. zasądza od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. solidarnie na rzecz powodów D. Ś. i G. S. kwotę **318.835,54 zł (trzysta osiemnaście tysięcy osiemset trzydzieści pięć złotych, pięćdziesiąt cztery grosze)** wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi w sposób następujący:

- od kwoty 99.090,21 zł w wysokości 13% od dnia 29 października 2014 r. do dnia 22 grudnia 2014 r., 8% od dnia 23 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 6.944,33 zł w wysokości 13% od dnia 30 października 2014 r. do dnia 22 grudnia 2014 r., 8% od dnia 23 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 50.412,45 zł w wysokości 13% od dnia 31 października 2014 r. do dnia 22 grudnia 2014 r., 8% od dnia 23 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 6.134,02 zł w wysokości 13% od dnia 10 listopada 2014 r. do dnia 22 grudnia 2014 r., 8% od dnia 23 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 9.201,03 zł w wysokości 13% od dnia 10 listopada 2014 r. do dnia 22 grudnia 2014 r., 8% od dnia 23 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 24.414,72 zł w wysokości 13% od dnia 21 listopada 2014 r. do dnia 22 grudnia 2014 r., 8% od dnia 23 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 9.749,07 zł w wysokości 13% od dnia 25 listopada 2014 r. do dnia 22 grudnia 2014 r., 8% od dnia 23 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 13.392,73 zł w wysokości 13% od dnia 25 listopada 2014 r. do dnia 22 grudnia 2014 r., 8% od dnia 23 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 10.782,57 zł w wysokości 13% od dnia 28 listopada 2014 r. do dnia 22 grudnia 2014 r., 8% od dnia 23 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 7.276,31 zł w wysokości 13% od dnia 28 listopada 2014 r. do dnia 22 grudnia 2014 r., 8% od dnia 23 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 64.055,37 zł w wysokości 13% od dnia 17 grudnia 2014 r. do dnia 22 grudnia 2014 r., 8% od dnia 23 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 16.140,43 zł w wysokości 13% od dnia 18 grudnia 2014 r. do dnia 22 grudnia 2014 r., 8% od dnia 23 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 1.242,30 zł w wysokości 8% od dnia 17 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty;

2. w pozostałej części powództwo oddala;

3. zasądza od pozwanej solidarnie na rzecz powodów kwotę **23.176,00 zł (dwadzieścia trzy tysiące sto siedemdziesiąt sześć złotych)** tytułem zwrotu kosztów postępowania.

V GC 42/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 stycznia 2015r. powodowie D. Ś. i G. S. wspólnicy spółki cywilnej (...) s.c. w C. wnieśli o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w L. kwotę 318.835,54 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od poszczególnych kwot i dat wymienionych w pozwie do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania sądowego, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swego pozwu powodowie podali, iż w ramach prowadzonej działalności gospodarczej sprzedali pozwanej towar, określony w wystawionych przez powodów fakturach. Pozwana nie zgłaszała zastrzeżeń dotyczących zakupionego towaru, terminy zapłaty zostały określone w fakturach. Część towaru została przez pozwaną zwrócona, na co zostały wystawione korekty - faktury VAT. Pomimo upływu terminu płatności i wezwania do zapłaty pozwana nie dokonała zapłaty należności wynikających z faktur.

Sąd Okręgowy w dniu 9 lutego 2015r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, orzekając zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu sprzeciw złożyła pozwana spółka wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powodki na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana przyznała, iż związana była z powodami stosunkiem prawnym, na mocy którego powodowie zobowiązani byli do dostarczania pozwanej (na teren budowy) materiałów budowlanych w ilości i rodzajach każdorazowo zamawianych przez pozwaną. Zgodnie z umową Stron – powodowie zobligowani byli do dostarczania ww. towarów wyłącznie osobom umocowanym przez pozwaną do ich odbioru, które jednocześnie jako jedyne uprawnione były do podpisywania dokumentów WZ i faktur VAT w imieniu wyłącznie osobom umocowanym przez pozwaną do ich odbioru, które jednocześnie jako jedyne uprawnione były do podpisywania dokumentów WZ i faktur VAT. Powodowie nie wywiązywali się należycie ze spoczywających na nich zobowiązań w zakresie dostawy towarów na rzecz pozwanej, w związku z czym domaganie się przez nich zapłaty kwoty wskazanej w pozwie nie może zostać uwzględnione. Przede wszystkim pozwana kwestionowała ilość dostarczanych jej przez powodów materiałów budowlanych – ilość ta w rzeczywistości nie odpowiadała bowiem ilości materiałów za które powodowie obciążali pozwaną fakturami VAT ilość ta i była znaczenie niższa. Faktury VAT przedłożone przez powodów wraz pozwem nie mogą natomiast potwierdzać dostaw towarów w nich ujętych na rzecz pozwanej, gdyż nie są opatrzone podpisem osób upoważnionych do ich odbioru. Powodowie obciążali pozwaną należnościami za zamówione przez nią materiały budowlane, abstrahując przy tym, że część dostaw materiałów nie została w ogóle zrealizowana, a część nie została odebrana. Pozwana podnosiła, iż w sposób sprzeczny z ustaleniami stron w zakresie ustalenia cen materiałów budowlanych, powodowie ostatecznie w fakturach wykazali inne ceny niż ustalone przez strony. Pozwana podnosiła,

że wielokrotnie informowała powodów, że dokona natychmiastowego rozliczenia się z powodami, gdy ci wykażą pozwanej zweryfikowanymi dowodami, które z materiałów budowlanych zamówionych przez pozwaną oraz jaka ich ilość – faktycznie zostały przez powodów dostarczone na teren budowy i odebrane przez osoby umocowane przez pozwaną. Wobec faktu, że powodowie nigdy nie uczynili zadość żądaniu pozwanej w zakresie jak wyżej, powołując się jedynie gołosłownie na to, że rzekomo wszystkie towary zostały przez nich dostarczone na teren budowy i odebrane przez osoby umocowane przez pozwaną nie zostały zapłacone faktury za te dostawy.

W odpowiedzi na sprzeciw powodowie podtrzymali swoje żądanie i podnieśli, iż zarzuty pozwanej są całkowicie bezzasadne. Bezpodstawne i nieprawdziwe są zarzuty pozwanej, jakoby pomiędzy stronami zostało zawarte porozumienie, zgodnie z którym towary dostarczane przez powodów do pozwanej mogły być odbierane wyłącznie przez upoważnione do tego osoby tj. T. W. i P. D.. Powodowie dostarczali i wydawali towary pracownikom pozwanej i nie było w tej kwestii jakichkolwiek ustaleń. O fakcie nieprawdziwości twierdzenia pozwanej, jakoby jedynie T. W. i P. D. nie byli jedynymi osobami upoważnionymi do odbioru towarów świadczą także chociażby zamówienia składane mailem przez pozwaną, gdzie pozwany jako osoby upoważnione do odbioru towarów wskazywał wiele innych osób (np. M. W., A. O., K. Pasieka, A. L., A. B.) niż T. W. i P. D., bądź nie wskazywał ich wcale. Wszystkie towary zostały wydane i dostarczone pozwanej przez powodów, zgodnie z zamówieniami pozwanej, w cenach i ilościach wcześniej ustalonych przez strony. Część towarów była dostarczana pozwanej przez powodów, część – bezpośrednio przez producentów danych towarów, natomiast część towarów była odbierana (odbiór własny) od powodów przez upoważnionych pracowników pozwanej. Przed wniesieniem sprzeciwu do nakazu zapłaty pozwana nigdy, wbrew twierdzeniom zawartym w sprzeciwie, nie kwestionowała rzekomego zawyżenia cen towarów, nie zgłaszała niedoborów ilościowych, czy też dostarczenia towarów pracownikom rzekomo nieupoważnionym do ich odbioru. Wszelkie twierdzenia pozwanej w tym zakresie są gołosłowne i nie przedstawiła ona jakichkolwiek dowodów, iż zgłaszała uwagi co do ilości, czy też wartości dostarczonych towarów. Jeżeli występowałyby jakiegokolwiek rozbieżności, co do ilości dostarczonych towarów czy też ich cen, pozwana winna zgłosić powodowi takie okoliczności na bieżąco, a nie dopiero na etapie procesu, po wielu miesiącach (ośmiu) od dostarczenia towarów. Pozwana nie zareagowała nawet na wystosowane przez powoda wezwanie do zapłaty wówczas także nie zgłosiła jakichkolwiek uwag, co do ilości, jak i wartości dostarczonych towarów. Pozwana przyjęła wystawione przez powodów faktury VAT za sprzedany towar. Odniosła wymierne korzyści finansowe odliczając podatek VAT oraz podatek dochodowy od wystawionych przez powodów faktur.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Powodowie D. Ś. i G. S. -wspólnicy spółki cywilnej (...) s.c. w C. z pozwaną (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. (wcześniej z siedzibą w L.) prowadzili działalność gospodarczą polegającą na tym, iż powodowie sprzedawali pozwanej materiały budowlane, za które były wystawiane faktury VAT z określonym terminem płatności. Powodowie wnosili o zapłatę kwoty 318.835,54 zł, która wynikała z wystawionych przez nich faktur VAT o numerach: (...) z 30 lipca 2014 r. na kwotę 99.241,10 zł, (...) z 31 lipca 2014 r. na kwotę 6.944,33 zł, (...) z 1 sierpnia 2014 r. na kwotę (...), (...) z 11 sierpnia 2014 r. na kwotę 6.134,02 zł, (...) z 11 sierpnia 2014 r. na kwotę 9.201,03 zł, (...) z 22 sierpnia 2014 r. na kwotę 24.850,82 zł, (...)/2014 r. z 8 października 2014 r. na kwotę 9.749,07 zł, (...) z dnia 26 sierpnia 2014 r. na kwotę 13.392,73 zł, (...) z 29 sierpnia 2014 r. na kwotę 10.782,57 zł, (...) z 13 października 2014 r. na kwotę 7.276,31 zł, (...) z 17 września 2014 r. na kwotę 65.784,59 zł, (...) z 18 września 2014 r. na kwotę 16.140,43 zł, (...) z 2 grudnia 2014 r. na kwotę 1.242,30 zł. Powodowie wzywali pozwaną do zapłaty przedmiotowych faktur, ale wezwanie to pozostało bezskuteczne. Część towarów była dostarczana pozwanej przez powodów, część bezpośrednio przez producentów danych towarów, natomiast część towarów była odbierana jako odbiór własny przez pracowników pozwanej. Strony nie zawarły umowy pisemnej na dostawy towarów, przedmiotowa sprzedaż odbywała się na zasadzie wysyłanych zamówień przez pozwaną i negocjacji, które były prowadzone za pośrednictwem poczty elektronicznej a także rozmów telefonicznych. Pozwana nie dostarczyła żadnego dowodu reklamacji towaru ani co do ilości, ani jakości. Część dostarczonej korespondencji nie była wykonywana pomiędzy stronami tego postępowania, a osobami trzecimi. W wyniku zwrotu części towaru powodowie dokonywali korekty swoich faktur obniżając poprzednio wystawione faktury.

dowód: kserokopie faktur k. 10-38 akt, korekty faktur k. 20-21 i 33 akt, kserokopia elektronicznej korespondencji k. 106-119 i k. 63-65 akt.

Strony w toku korespondencji ustalały każdorazowo osoby upoważnione do odbioru towaru i dostawa odbywała się w ten sposób, iż kierowca żądał od odpowiedniej osoby potwierdzenia na dowodzie Wz dostarczenia dostawy, natomiast faktury powodowie wysyłali listami poleconymi do pozwanej. Kierowcy nie potwierdzili okoliczności, iż pozwana składała jakiegokolwiek zastrzeżenia do dostarczanych towarów. Przedmiotowy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy.

dowód: kserokopia wezwania do zapłaty wraz z dowodem dostarczenia k. 7-9 akt, kserokopia odpisu z KRS pozwanej k. 39-41 i 73-78 akt, 93-94 i 104-105 akt, kserokopię z odpisu z (...) powodów k. 42-45 akt, a także w oparciu o zeznania słuchanych w charakterze świadków: J. L., D. P. (1), J. N. i J. S. (1) – rozprawa z dnia 30.06.2015 r. (J. L. 00:09:21-00:23:48, D. P. 00:23:49-00:27:16, J. N. 00:27:17-00:29:49, J. S. 00:29:50-00:31:42) oraz zeznania słuchanego w charakterze strony D. Ś., rozprawa z dnia 13.10.2015 r., 00:03:14-00:14:10.

Sąd dał wiarę słuchanym w charakterze świadków pracownikom powodowej spółki, gdyż ich zeznania były logiczne i konsekwentne i zgodne z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym sprawy. Zeznania te nie kolidowały z dokumentami złożonymi do akt sprawy. Sąd dał wiarę także słuchanemu w charakterze strony D. Ś., gdyż jego wyjaśnienia pokrywały się z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym sprawy. Pomimo prawidłowego wezwania nikt się nie stawił za stronę pozwaną, a nadto pełnomocnik pozwanej wycofał wnioski co do słuchania świadków: T. W., Z. P. i P. D..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Strony łączyła umowa sprzedaży w rozumieniu art. 535 i nast. k.c. Umowa ta jest umową przeniesienia praw i świadczenia stron mają charakter ekwiwalentny w znaczeniu subiektywnym. Ze swej istoty jest umową o charakterze odpłatnym i ma charakter konsensualny. Strony zawarły ustną umowę sprzedaży, w której ustaliły wszystkie podstawowe warunki takiej umowy, tzn. ustaliły przedmiot, czyli materiały budowlane, które oferowali powodowie, a także cenę. Do podstawowych obowiązków kupującego należy zapłacenie ceny, co nie nastąpiło, jak wynika z bezspornych ustaleń Sądu. Pozwana zarzucała, iż towar nie został dostarczony osobom upoważnionym, ale w zasadzie tego nie dowiodła, gdyż nie wynika to ani z zeznań świadków, ani z zeznań stron. Pozwana nie sprostowała także swojemu stanowisku w zakresie udowodnienia, iż były braki w zakresie dostarczanego towaru, tak co do ilości jak i jakości. Zgodnie z art. 6 k.c. to na stronie, która dowodzi jakiegoś faktu, czy też wywodzi z niego skutki prawne spoczywa obowiązek udowodnienia swoich tez. Powodowie wykazali, iż dokonali sprzedaży towaru i dostarczyli go na miejsce wskazane przez pozwaną w ilościach i jakości zgodnej z ustaleniami stron. Stanowisko pozwanej w żaden sposób nie wykazane, iż towar nie został dostarczony, miało jedynie na celu wydłużenie postępowania i odwleczenie terminu zapłaty, co w sposób jednoznaczny wynika także z okoliczności wskazania świadków bez podania ich prawidłowych adresów, co ostatecznie spowodowało wycofanie się z dowodu z zeznań tych świadków. Powodowie wykazali, iż w sytuacji kiedy pomiędzy stronami doszło do zwrotu części towaru, zaakceptowali tę sytuację wystawiając faktury korygujące, których kserokopie znajdują się w aktach sprawy. Tak więc wobec faktu istnienia dowodów w postaci faktur, a także korespondencji pomiędzy stronami i wezwań do zapłaty, jednoznacznie można stwierdzić, iż roszczenie powodów jest zasadne zarówno co do wysokości, jak i terminów płatności. Nota bene ta okoliczność nie była kwestionowana przez pozwaną, poza okolicznością dotyczącą ilości towaru, skutecznie obaloną przez powodów, a także okolicznością, iż towar nie był dostarczany zgodnie z zamówieniem do osób, które były wskazane w tych zamówieniach. Pozwana nie wykazała żadnym dowodem, ażeby faktycznie wskazywała konkretne osoby uprawnione do przyjęcia zamówienia.

Wobec tych wszystkich okoliczności Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powodów solidarnie kwotę 318.835,54 zł wraz z ustawowymi odsetkami od poszczególnych kwot wymienionych w sentencji wyroku, korygując jedynie roszczenie w zakresie daty początkowej wymagalności, w sytuacji kiedy powodowie wskazywali datę początkową jako datę dnia wolnego od pracy. W tym stanie rzeczy Sąd oddalił w tej części roszczenie powodów. Orzeczenie Sądu opiera się o

przepis art. 535 i nast. k.c., w zakresie roszczenia głównego o zapłatę z tytułu sprzedaży towaru, natomiast co do roszczenia odsetkowego podstawą tego orzeczenia jest przepis art. 481 § 1 i § 2 k.c.

O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c. zasądzając je w całości od pozwanej na rzecz powodów. Na koszty postępowania składają się: kwota 15.942,00 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej od wniesionego powództwa oraz kwota 7.200,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz kwota 34,00 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictw udzielonych przez powodów.